

Siðsøga

Óli Jacobsen

ESMAR DAHL: EIN KAPPI VERÐUR 95 ÁR

Esmar Dahl á Oyri hefur avrikað meira enn tey flestu. Millum annað hefur hann endurskapað bygdina á Oyri

Imínum virksemi eri eg komin at kenna mong áhugaverd fólk. Eitt av hesum er Esmar Dahl á Oyri, sum nú sunnudagin verður 95 ár.

Er tað nakar sum hefur uppiborið eina umrøðu og herðaklapp, so er tað Esmar. Hann er eitt av teimum mest positivu menniskjum, ein kann hugsa sær. Er altíð við tí góða orðinum og sær tað positiva í øllum. Honum kunnu vit onnur læra av. Esmar er ein fróar maður, dugur væl at greiða frá, og hefur serlig handalig evni. Hann hefur á gamalsaldrinum gjørt avrik, sum fáur ger honum eftir.

Sára fekk konfirmatiónsgávu frá deyða beiggjanum

Í 2011 kom út bókin Havið tók Teir, og her hevði Esmar eisini eitt ikast. Tað var um beiggjan Jarlgrim, sum gekk burtur við Vestmannaskipinum Doru í 1931, einans 15 ára gaml.

Tá var Esmar 11 ár. Hetta var sum rímligt er ein smeitur fyri familjuna. Systkini minnst Jarlgrim sum ein framúr fittan, glaðan og lættlyntan drong, sum var ógvuliga raskur at arbeiða.

Jarlgrim átti tveir eldri beiggjar, Hans Andreas og Óla, sum ikki vóru farnir til skips.

Hans Andreas var lamin og hevði meira hug til tað bókliga. Óli hevði havt tuberkular sum drongur. Hann tók seinni við garðinum eftir pápan.

Tí hefur tað ligið á Jarlgrimi at vera tann fyrsti av beiggjunum, sum fór burtur. Tað var ikki so lætt at fáa kjans har á leiðini. Tí gera Jarlgrim og pápi hansara saman við Esmari

Esmar dámar væl at greiða teimum ungu frá. Her er tað ein langabbasonur og vinur hansara

sær ferð við báti yvir til Hvalvíkar at biðja flaggskiparan, Jákup Martin Egholm, um kjans við Doru.

Hetta eydnaðist og Jarlgrim slapp við.

Beiggin, Aksel, sum tá var 6 ára gaml, minnst, at Jarlgrim leiddi seg oman í fjørna til batin, sum førði hann til Hvalvíkar at fara avstað.

Tað fyrstu ábendingina um lagnuna hjá Doru, fingur tey í eini grind í Sundalagnum. Tá fingur tey vitjan av fremmandum grinda-monnum. Prátið kemur inn á Doru, og tosað varð um, at einki var frætt frá teimum. Hesir

menn vistu ikki, at ein sonur í húsinum var við Doru. Hetta var sjálvandi lítið hugalig tíðindi.

Sluppin Seagull fór tann 19. oktober við sjei monnum til Íslands at leita eftir Doru. So nógv hefur staðið á fólkinum heima, tí ein slík leitning máttu roknað fyri at vera rættiliga vónleys.

Í Dimmalætting 5. Desember 1931 verður staðfest, at Dora er burturgingin.

Hetta var sjálvsagt ógvuliga sárt, og sorgin var stór. Okkurt ánlisi hefur kortini verið. Mamman hevði droymt Jarlgrim fleiri ferðir, har hann var vátur og kaldur.

Systirin Sára varð konfirmerað várið eftir. Hon var í svørtum kjóla fyri at vísa sorgina. Hon, ið seymaði kjólan helt kortini hetta vera nóg so syrgiligt, so hon fekk gjørt ein ljósan kraga til kjólan.

Men so lógið var tað, at hóast Jarlgrim var deyður, so fekk hon konfirmatiónsgávu frá honum.

Jarlgrim hevði nevnliga, áðrenn hann fór avstað, bílagt ein pakka frá Candor, einum í Føroyum kendum postordrahandli í Keypmannahavn, við ymsum vörum honum tørvaði. Hann hevði eisini bílagt eina tasku, sum skuldi vera konfirmatiónsgáva til Sáru. Hesa tasku minnst Sára ógvuliga væl. Jarlgrim hevði goymt hana, til hon skuldi nýtast. Tey funnu hana seinni á einum bita. So umhugsin var Jarlgrim.

Hann fekk ikki grøv. Men ein pláta við hansara navni varð sett á grøvina hjá foreldrum hansara.

Skriftorðið, sum hann fekk, tá ið hann varð konfirmeraður av Grøn presti í Hvalvíkar kirkju, stendur á plátuni. Hetta er 1. Korinth-brævi 13,13:

»Men nú verða tey verandi, trúgv, vón og kærleiki, hesi trý, men størstur av teimum er kærleikin.«

Jarlgrim er fleiri ferðir uppkallaður í ættini.

Minnist, hvar hvør maður stóð við snøri í 1938!

Esmar fór sum aðrir ungir dreingir til skips. Hann sigldi við sluppini Guiding Star inntil kríggið.

Millum avrikini hjá Esmari er, at hann grundað á manningarlistan fyri 1938, og eina mynd av manningini, har hon stendur við snøri, hefur sett nummur á, so tað bæði sæst hvar á skipinum, hvør maður hefur staðið við snøri. Hann hefur eisini staðfest, hvørja koyggju hvør av monnunum hefur havt. Hetta er ikki hissini minni!

Esmar fór ikki burtur aftur eftir kríggið. Tá kom sild og gørn at gerast hansara lív.

Garnavirkið

Aftaná kríggið arbeiðdi Esmar hjá Poul á Oyri, pápa Edmund, hann sigldi eisini við motorbátunum hjá honum. Tá fór hann eisini at bota sildagørn og leigaði seg inn hjá Póli. Tað kom eisini fyri, at hann tók gørn við til hús at bota. Veidda eftir sild var ein stór vinna í Sundalagnum.

Seinni í 1940-unum fór sildaveiðan norðan fyri Føroyar rættiliga at taka dik á seg, og tað gjørdist nógv meira at gera.

Hetta endaði við, at Esmar og beiggi hansara, Aksel, stovnaðu Garnavirkið, sum í fyrsta

Oyra bygd í 1928. Til vinstru sæst fiskastykkini hjá Demmusi og turkiløgini hann gjørdi.